

" คุณภาพการศึกษา จากมัธยมศึกษาตอนปลาย สู่ร่วมมหาวิทยาลัย (เปิด ? ปิด) ..."

นำเสนอเมื่อ : 19 ต.ค. 2551

คุณภาพการศึกษา จากมัธยมศึกษาตอนปลาย สู่ร่วมมหาวิทยาลัย (เปิด ? ปิด) ...

บทความนี้เป็นบทความที่ดิฉันได้เขียนเพื่อเสนอความคิดเห็นเชิงวิชาการตอนเรียน ป.โท ค่ะ
ลองอ่านและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมกันได้นะคะ...

" คุณภาพการศึกษา จากมัธยมศึกษาตอนปลาย สู่ร่วมมหาวิทยาลัย (เปิด - ปิด) ..."

ในเรื่องของการศึกษาในปัจจุบัน มีเรื่องที่ผมเขียนให้ความสนใจอยู่หลายเรื่องแต่มีเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้อเกี่ยวพันและอยากที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็คือ การคัดคนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ผู้เขียนไซ้คำว่าคัดคนเพราะว่าการจะเป็นเช่นนั้นจริง ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาในการคัดเลือกนักเรียน ม. 6 เขาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือที่เรียกกันว่ามหาวิทยาลัยปิดนั้น จะมีความศักดิ์สิทธิ์ ผู้เขียนขอไซ้คำนี้เพราะ ณ ตอนนั้นรู้สึกเช่นนั้นจริง ๆ ต้องไซ้ความสามารถของตนเอง อ่านหนังสือ รวบรวมความรู้ ฝึกฝนขอสอบและอีกหลายอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในการได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยปิดชื่อดัง ตั้งแต่ระบบเอนทรานซ์แบบเก่า จนถึงระบบ Admission ในปัจจุบัน สิ่งที่มีเหมือนกันก็คือลักษณะการคัดคนเข้าเรียนนั่นเอง แต่ความรู้สึกแห่งการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจนั้น เห็นจะไม่มียกเทียบกันในสมัยก่อน ดูจากอะไรนั้น หากสังเกตให้ดีเราจะเห็นว่าในการเข้าเรียนมหาวิทยาลัยปิดในอดีต คนที่ขวนขวายเขาเรียนนั้นนอกจากจะเพื่อให้ได้เรียนในมหาวิทยาลัยชื่อดัง ดี ของรัฐบาลแล้ว ยังมีปัจจัยในเรื่องของเงินมาเกี่ยวข้อด้วยเพราะการเรียนในมหาวิทยาลัยปิดยัง อมเสียค่าใช้จ่ายนอกรวมมหาวิทยาลัยเปิดอยู่แล้ว แต่จะเห็นได้ว่าการปัจจุบันนั้น การเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยปิดดูจะเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ลง

ที่กล่าวเช่นนี้เพราะในปัจจุบันมหาวิทยาลัยปิดทั้งหลายพยายามที่จะเปิดทางเข้าของมหาวิทยาลัยของตนเองให้กว้างขึ้นโดยกฎเกณฑ์สำคัญในการไขประตูให้กว้างนั้นไม่ใช่สิ่งอื่นใด นอกจากเงินนั่นเอง

จะเห็นได้ว่าบางมหาวิทยาลัยเปิดภาคสมทบ เปิดภาคอินเตอร์หรือ

ภาคพิเศษต่าง ๆ เพื่อรองรับความอยากของนักเรียน ม. 6

ที่มีความต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและตนเองมีความพร้อมในในเรื่องของงบประมาณที่ใช้จ่าย

ด้วยเหตุนี้เองความศักดิ์สิทธิ์ที่ว่าจึงจางหายไปกับกระบวนการดังกล่าวแล้วนั้น

นอกจากนี้ในสวนของการรับนักเรียนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่ปัจจุบันใช้ระบบ

Admission หรือที่เรียกกันติดปากว่าใช้ คะแนน O-NET , A-NET นั้น

ก็ยังไม่มีความกระจ่างและมีความเที่ยงพอ

จะเห็นได้ว่าเมื่อมีการเปลี่ยนจากระบบเอนทรานซ์มาใช้ ระบบ Admission ในปี

2548 นั้นเกิดปัญหามากมายตามมา และในปีถัดมาก็ยังมีปัญหาอยู่ และในปี

ถัดไปก็เล็งเห็นว่าจะเกิดปัญหาเพิ่มเช่นกัน

ทั้งในสวนของการเพิ่มวิชาในการสอบ หรือ การปรับสัดส่วนของคะแนนสอบ

โดยหากเรามองที่ที่มาของระบบ

การคัดคนเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยตั้งแต่อดีตจนปัจจุบันตามลำดับชั้น

เพื่อความกระจ่าง ก็จะเป็นดังต่อไปนี้

การรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยนั้น

ได้มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ

ในอดีตที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้ใช้ระบบการสอบคัดเลือกมาเป็นเวลานานกว่า 40 ปี ทั้งนี้

ระบบดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้เนื่องจากสถานที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษามีไม่เพียงพอ

แก่ความต้องการของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการจะศึกษาต่อ

มหาวิทยาลัยจึงเห็นว่าการสอบแข่งขันเพื่อเลือกเอาผู้ที่ใดคะแนนดี

และมีคุณสมบัติประกอบอื่นๆ

ที่เหมาะสมเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นวิธีการที่ดีที่สุด

นอกจากนั้นยังได้รวมตัวกันพัฒนาให้มีระบบสอบกลางซึ่งดำเนินการในระดับประเทศ

และต่อมาดำเนินการร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย

จนกลายเป็นระบบสอบคัดเลือกที่เชื่อมั่นกันมาเสมอว่า เป็นระบบที่เชื่อถือได้

หลังจากที่ระบบการสอบคัดเลือกดังกล่าวดำเนินสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน

ได้ก่อให้เกิดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งพัฒนาตัวตามมาเป็นลำดับ

นั่นคือระบบการสอบคัดเลือกที่มุ่งวัดผลเพียงบางวิชาที่สถานศึกษาเห็นว่าจำเป็นสำหรับการศึกษาต่อในแต่ละสาขาวิชา

ได้นำไปสู่สถานการณ์ที่นักเรียนมุ่งเรียนเฉพาะรายวิชาที่ต้องสอบเท่านั้น

โดยนักเรียนสวนมากจะไม่สนใจหรือละทิ้งรายวิชาที่ไม่ต้องใช้ในการสอบคัดเลือก ทั้งนี้

เพราะเป้าหมายของการเรียนในที่สุดคือการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ได้ในสาขาที่ตนต้องการเท่านั้น

ผลที่ตามมาคือเกิดความล้มเหลวของระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยผู้เรียนไม่ได้ผ่านการเรียนครบกระบวนการ ส่งผลถึงการพัฒนาคนที่ไม่สมบูรณ์ และด้วยเหตุนี้เอง จึงเป็นเหตุผลให้นักศึกษามีการปรับปรุงเพิ่มเติมขึ้นมาในระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยการเปิดโอกาสให้มีการสอบได้ถึงปีละสองครั้ง ครั้งแรกในช่วงปิดภาคการศึกษากลางปีในเดือนตุลาคม ครั้งที่สองเมื่อสิ้นปีการศึกษาแล้วในเดือนมีนาคม โดยผู้สมัครสามารถเลือกใช้คะแนนที่ดีที่สุดจากการสอบทั้งสองครั้งมาใช้ในการสมัครเข้าศึกษา แต่อย่างไรก็ดีจากการที่ผู้สมัครสอบมักใช้ความพยายามโดยหวังผลที่ดีที่สุดทุกครั้งที่สอบ ทำให้การเปิดโอกาสมาครั้งดังกล่าวกลับส่งผลเสียในผู้สมัครสอบบางกลุ่มที่มักเห็นว่าเหตุที่ต้องสอบหลายครั้ง ทำให้เกิดแรงกดดันและความเครียดหลายครั้ง อีกทั้งในการสอบเดือนตุลาคมดำเนินการในขณะที่ยังมีการเรียนการสอนชั้นมัธยมปีที่ 6 ยังไม่สำเร็จครบตามหลักสูตร ทำให้เกิดแนวโน้มที่โรงเรียนพยายามเร่งสอนให้จบก่อนเวลา เพื่อให้ให้นักเรียนของตนมีความพร้อมด้านเนื้อหาสำหรับการสอบสูงที่สุด หรือไม่เช่นนั้นอีกด้านหนึ่งนักเรียนก็มุ่งกวาดวิชาเพื่อให้ได้เนื้อหามากที่สุด ปัจจุบันนี้จึงปรากฏเป็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่า การสอบเดือนตุลาคมเป็นเหตุให้เกิดผลเสียต่อระบบการเรียนการสอนตามปกติ และจากข้อมูลที่คุณเขียนได้ศึกษามาในสวนของการปรับระบบจากการคัดคนเข้าเรียนแบบเดิมสู่การคัดแบบใหม่นั้น เหตุที่เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็เพราะการพิจารณาของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ได้ยึดหลักการแนวทางเพื่อกำหนดเป็นระบบใหม่ในการรับบุคคลเข้าศึกษาฯ ดังต่อไปนี้

1.

ระบบใหม่จะต้องปรับเปลี่ยนจากระบบสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (Entrance Examination) เป็นระบบการรับเข้า Admissions โดยพิจารณาจากผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษา และต้องเป็นระบบที่มีความยุติธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้

2. การพิจารณาผลการเรียนเพื่อประโยชน์ในการรับเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา

จะพิจารณาจาก การวัดผลด้วยวิธีการ และตามช่วงเวลาต่างๆ ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกระบวนการปฏิรูปการศึกษา การพิจารณาผลการเรียนเป็นกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและกิจกรรมประกอบดำเนินการโดยสถานศึกษา และสำนักทดสอบกลางแห่งชาติที่จะได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

3. หลีกเลี่ยงการสอบเพิ่มเติมโดยตั้งเป้าหมายว่า

เมื่อผู้สำเร็จการศึกษาออกจากสถานศึกษาระดับ มัธยมศึกษา ก็จะมีข้อมูลเพียงพอแก่การพิจารณารับเข้าของมหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องมีการจัดสอบคัดเลือกเพิ่มเติมเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหรือแม้หากมีการสอบเพิ่มเติมกำหนดให้ได้ไม่เกิน 3 รายวิชา

โดยจากการพิจารณาดังกล่าว ก็ทำให้เกิดระบบการคัดคนเข้าเรียนมหาวิทยาลัยปิดแบบใหม่เกิดขึ้น ผลการดำเนินงานนั้นก็เป็นที่ทราบกันดีและผู้เขียนเองก็ได้แสดงความเห็นไปตอนต้นนี้แล้วเช่นกัน จึงส่งผลให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบหรือสัดส่วนของคะแนน ในปัจจุบันออกมาเป็นลักษณะรูปแบบแตกต่างกันไปตามรายปี ดังนี้

องค์ประกอบของระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษา(Admission)

ปีการศึกษา องค์ประกอบ	2549	2550	2551
	ค่าน้ำหนัก	ค่าน้ำหนัก	ค่าน้ำหนัก

1. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (GPAX)	10%	10%	10%
2. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ (GPA กลุ่มสาระ 3 - 5 กลุ่ม จาก 8 กลุ่ม)	20%	30%	40%
3. ผลการสอบทางศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test : O-NET)	35%-70%	60%	50%
4. ผลการสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test : A-NET) และ/หรือ วิชาเฉพาะไม่เกิน 3 วิชา	0%-35%	60%	50%

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น
คงทำให้นักการศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องของสนใจที่จะติดตามต่อไปว่าระบบ Admission

จะนำพากระบวนการคัดคนเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของไทยไปถึงจุดไหนกัน
ทั้งนี้ก็ย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาในส่วนที่เกี่ยวข้องของรวมกันต่อไป

" คุณภาพการศึกษา จากมัธยมศึกษาตอนปลาย สู่รั้วมหาวิทยาลัย (เปิด - ปิด)

"
ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่าคุณภาพการศึกษาจะไม่เกิดเลยหากนักการศึกษา

รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งหลายไม่เปลี่ยนมุมมองในการมองการศึกษาของไทยให้มีมิติ มิใช่มองแต่เพียงระนาบด้านเดียว

เหมือนกับวงกลมหากเรามองแต่เพียงระนาบเราก็คงยากที่จะเข้าใจได้ว่า ณ จุดศูนย์กลางนั้นมีมุมภายในถึง และภายในวงกลมนี้สามารถบรรจุสิ่งต่าง ๆ

ได้อย่างมากมาย เพียงแต่มองว่ามันคือทรงกลมมีเรื่องหรือสิ่งต่าง ๆ

มากมายที่จะบรรจุใส่ไปในทรงกลมแห่งการศึกษานี้ได้

และทรงกลมนี้สามารถหมุนและมองได้ในทุกมุมมองทั้งยังพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเพื่อสิ่งที่ดีกว่า

ทรงกลมนี้ก็จะเปรียบเหมือนโลกแห่งการศึกษาไทยที่พร้อมจะพัฒนาต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุดเช่นเดียวกับโลกของเราที่หมุนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่มีวันหยุดนิ่งเช่นกัน
